

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נדרים

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ז הנודר מן הירק

גמ' נד. - נה :

הנודר מירק: משנתנו רשב"ג - מותר בדלועין [ר"ן - הוי פרי, דאינו נאכל חי]
ור"ע (ר"ן להל') אסור באומר ירק המתבשל בקדרה [דמימלך שליח עליהו = מינו, ר"ן - דמייתר לשונו]
- אביי - אבל אינו לוקה

אפי' לר"ע שליח מעל בדבר שצריך לאימלוכי ולא בעה"ב [הו"ל לאימלוכי (ר"ן - אדעתא דנפשי' קעביד,
ולא עשה שליחותו)]

נודר מבשר - לרשב"ג מותר בראש, רגלים, קנה, כבד, לב, עופות, דגים
ולר"ע (ת"ק דרשב"ג) אסור חוץ מהקיז דם (לרשב"א - באוסר ליום הקזה בלבד) וכאיב עיניו דאין
כוונתו לדגים

נודר מדגן - לר"מ אסור בפול המצרי יבש [כל דמידגן] ומותר באורז וחטה שנחלק
לחכמים - רק אסור בה' מינין

ספק אי שכר בתים, ספינות נקרא עללתא (דבר משובח) דלא ידוע פחתייהו
{ וממדבר מתנה וגו' }

כמהין ופטירות מיקרי גידולי קרקע (אלא שיניקתם מאויר)
נודר מן הכסות - מותר בשק, אבל לשבת מיקרי מלבוש ולא משאוי
צמר עולה עלי - מותר בגיזי, לר"י - הכל לפי מצב שעת הנדר

ר"ן

נודר מבשר במקום דלא מימלך שליח על עופות, דגים - מותרות
לרמב"ם עופות אסורות בכ"מ

בשר מליח דלא צריך שליח לאמלוכי אסור אפי' ביום הקזה
חגבים בכ"מ מותר

אנחנו שמדברים בלעז, אז "תירוש" = יין כלשון תורה
גמ' עירובין - מזון = ה' מינים, הזן = הכל חוץ ממים ומלח
לרבי יהודה דמשנה (להל') כשאין הוכחה - לבישה משמע ולא טעינה
לרבי יהודה דברייטא - אף טעינה אסורה

גמ' נו. - נו :

הנודר מבית - ר"מ - מותר בעלייה, אבל בית בביתי כולל עלייה
חכמים, ר"ן ורמב"ם להל' - אסור
ומותר מן האגף ולחוץ (אבל לסגירת בית מנוגע צריך חוץ מהמשקוף [מן הבית])
ממטה - ר"מ - מותר בדרגש (של עור - מחובר בלולאות), חכמים - אסור
מעיר - אסור בעיבורה ומותר בתחומה [ומדותם מחוץ לעיר]

ר"ן

לרבנן מוכר בית בביתי - לגמ' שלנו - מראהו המעולה שבבתים
לגמ' מנחות - מראהו הגרוע - אפי' עלייה [יד לוקח על התחתונה]

גמ' נז. - ס.

קונם פירות האלו, מעשה ידיך עלי - אסור בחילופיהן [לר"ן - פורט - שוינהו כהקדש] ובגידוליהן (ר"ן - אבל
לא בגידולי גידולין בזרעו כלה)
שאני אוכל, טועם - מותר בחילופיהן ובגידוליהן (חוץ מאין זרעו כלה [לר"ן - גמ' - תערובת דבר שיש
מתירין])

לר' יצחק נפחא, ר' ינאי - גידולי היתר של בצל מעלין את העיקר האסור חוץ מדבר שיש לו מתירין
לר' ירמיה, ר' אבהו בשם ר' יוחנן, ר' יונתן - אינן מעלין העיקר (לר"ן - גידולין כעיקר)
חוץ: מלחומרא (טבל, שביעית), דך העיקר [לר"ן - אין גידולין כמותו], זרעו כלה, שביעית [הואיל
ואיסורה ע"י קרקע, בטילתה בקרקע], טרח לבטל (חוץ מזרע איסור (מעשר טבל לתרו"מ) דלא
חזר לטבלה [תבואת זרעך - דרך לזרוע מתוקנת, ר"ן - איסור באיסור לא בטל])

חיוב ביעור בכ"ש [לר"ן - אפשר לאכלו - כיש לו מתירין]

תרומה = דבר שאין לו מתירין [אין מצוה לאיתשולי (משא"כ נדרים)]

לר' ינאי - גידולי גידולין של בצל תרומה וטבל מותרין דוקא כשרבו

ר"ן

ר' יונה - איסור מעשה ידים בלחם רק במעות שכנגד הטרחה ולא כנגד החטים

הקדש = יש לו מתירין רק בבדק הבית דע"כ לפדייה קאי

אפי' אי גידולין מבטלין עיקר, אבל מעשר מתעשרת לפי חשבון (ואין ההיתר בטל - דרך איסור דרכו להתבטל)
חוץ מטרח לבטל דגידולין מבטלין העיקר לגמרי

בצל חולין שזרע - מעשר מיני' ובי' - לר"ן - גידולין כעיקר והכל דרבנן
רבינו שמשון - עיקרו היתר שנאסר בתוספת כ"ש, חוזר להיתרו נמי בתוספת היתר כ"ש